

Publicerad 2016-03-02 01:23 av Sonia

Början och början på slutet

Ligger raklånga

felvända skjutna

i bitar

ser ut som ett krig. Känns som ett krig.

Hur ombytta roller blir

samma sak ändå

En våldsam monolog

om hur du

vänder dig mot väggen

tar tillbaka

kontrollen i alla hast

och jag blir ett

vapen för du lärde mig

the hard way att

Självförsvar alltid

är lika med attack

-

Vekligheten är din.

Du leker gud för att

genomskåda dissociationen

som gör ryggen så banal som samlar

månläckage runt kropparna

bara för att romantisera den. Den är min

men du älskar den.

Fast du inte ser kropparna

nakna och bleka, livlös materia

får mig att undra

lever jag

Varje gång undrar jag

För verkligheten

Den är din men jag älskar den.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sonia med Poeter.se id #21065 innehar upphovsrätten